

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Consiliul local Brătușeni și a recursului depus de avocatul Juc Ana-Maria în interesele recurenteia Maia Moțpan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Maia Moțpan împotriva Primarului com. Brătușeni și Consiliului local Brătușeni, privind încasarea a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 24 iulie 2025 a Curții de Apel Nord

*(Dosarul nr. 2ra-685/25
NR. PIGD 2-24042799-01-2ra-22092025)*

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Judecătoria Edineț, sediul central, jud. G. Bîrsan,
Curtea de Apel Nord, jud. S. Grosu, A. Țihonschi, R. Holban

22 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Consiliul local Brătușeni și a recursului depus de avocatul Juc Ana-Maria în interesele recurenteia Maia Moțpan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 aprilie 2024, Moțpan Maia, prin reprezentantul său – avocatul Juc Ana-Maria, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Primarului și Consiliului local Brătușeni, solicitând încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime de 2 salarii medii (1 360 lei), a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin dispoziția primarului nr. 35-p din 25 mai 2016, a fost reangajată prin transfer în funcția de conducător artistic al Casei de cultură, începând cu 15 septembrie 2015.

3. Ulterior, prin dispoziția nr. 69-p din 1 septembrie 2016, a fost angajată suplimentar în funcția de dereticătoare a Bibliotecii Publice s. Brătușeni, cu 0,25 unitate de salariu.

4. Prin decizia Consiliului local nr. 7/1 din 14 decembrie 2023 au fost aprobate statele de personal pentru anul 2024, fără ca aceasta să fie informată.

5. La 3 ianuarie 2024, aflându-se în concediu de odihnă, a fost chemată la serviciu pentru a-i fi adusă la cunoștință dispoziția nr. 5-p din 2 ianuarie 2024, prin care s-a dispus eliberarea sa din funcția de dereticătoare, începând cu 1 ianuarie 2024, în legătură cu reducerea statelor de personal.

6. Reclamanta nu a fost de acord cu această măsură, considerând-o neîntemeiată și ilegală, adoptată cu încălcarea normelor dreptului muncii.

7. În acest sens, a invocat că nu a fost preavizată cu 2 luni înainte, nu există o motivare reală a reducerii statelor, nu i-a fost propus un alt loc de muncă, nu i-a fost acordat timpul necesar pentru identificarea unui loc de muncă și a fost concediată în perioada concediului de odihnă.

8. A mai menționat că este însărcinată, iar angajatorul nu a respectat garanțiile prevăzute de legislația muncii.

9. Prin notificarea din 6 februarie 2024 a solicitat anularea dispoziției de concediere, restabilirea în funcție și achitarea despăgubirilor materiale și morale.

10. Ulterior, prin dispoziția nr. 45-p din 19 februarie 2024, a fost restabilită în funcția de dereticătoare, începând cu 1 ianuarie 2024, însă fără acordarea prejudiciului moral.

11. Prin răspunsul din 19 martie 2024, autoritatea a comunicat că reclamanta a fost restabilită și i-au fost achitate drepturile salariale, iar prejudiciul moral urmează a fi stabilit de instanța de judecată.

12. Reclamanta a susținut că eliberarea din funcție, în perioada sarcinii și a concediului, i-a cauzat suferințe psihice, stres și agravarea stării de sănătate, inclusiv spitalizări, motiv pentru care a estimat prejudiciul moral la 10.000 lei.

13. În cadrul examinării cauzei, reclamanta și-a majorat și concretizat pretențiile, solicitând recunoașterea ca ilegală a dispoziției nr. 5-p din 2 ianuarie 2024, încasarea despăgubirii pentru absența forțată, a prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei și a cheltuielilor de judecată, inclusiv cheltuieli de traducere.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 20 decembrie 2024 a Judecătoriei Edineț, sediul central, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 26 decembrie 2024, Moțpan Maia prin intermediul avocatului Juc Ana-Maria, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea depusă să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 24 iulie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a admis apelul declarat de Moțpan Maia prin intermediul avocatului Juc Ana-Maria s-a casat hotărârea din 20 decembrie 2024 a Judecătoriei Edineț, sediul central, în partea respingerii cererii de chemare în judecată depusă de Moțpan Maia către Primarul com. Brătușeni și Consiliul local Brătușeni privind încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea în latura casată a unei hotărâri noi după cum urmează: S-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Moțpan Maia către Primarul com. Brătușeni și Consiliul local Brătușeni privind încasarea a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Consiliul Local Brătușeni în beneficiul lui Moțpan Maia, suma de 680 lei cu titlul de prejudiciu moral pentru eliberare ilegală din funcție și suma de 3 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

17. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță a apreciat în mod eronat probele administrate, fundamentând soluția pe imagini foto extrase

din rețelele sociale, fără a stabili relevanța și concludența acestora pentru determinarea existenței prejudiciului moral pretins.

18. Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a examinat în mod efectiv circumstanțele eliberării reclamantei din funcție, în special faptul că aceasta se afla în concediu de odihnă la momentul emiterii dispoziției de concediere, precum și realitatea măsurii de reducere a statelor de personal invocate de angajator.

19. În acest context, instanța de apel a reținut că susținerile reclamantei privind încălcarea garanțiilor legale la concediere nu au fost analizate în mod complet, fiind omisă verificarea respectării obligației de preavizare, a oferirii unui alt loc de muncă și a respectării interdicției concedierii în perioada concediului.

20. Instanța de apel a apreciat că, în pofida restabilirii ulterioare în funcție și a achitării drepturilor salariale, eliberarea din funcție în condițiile descrise este de natură să genereze un prejudiciu moral, însă quantumul solicitat de reclamantă este disproportionat în raport cu circumstanțele cauzei, motiv pentru care a fost redus la suma de 680 lei.

21. În ceea ce privește pretenția privind despăgubirea pentru perioada de absență forțată de la muncă, instanța de apel a reținut că aceasta nu este întemeiată, întrucât reclamanta a fost restabilită în funcție, iar pentru perioada respectivă i-au fost achitate drepturile salariale corespunzătoare.

22. În consecință, instanța de apel a dispus admiterea parțială a acțiunii, limitat la acordarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, menținând în rest soluția primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

23. La 22 septembrie 2025, Consiliul local Brătușeni a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iulie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 20 decembrie 2024 a Judecătoriei Edineț, sediul central.

24. În motivarea recursului, Consiliul local Brătușeni a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procesual, ajungând la o soluție neîntemeiată de admitere parțială a acțiunii.

25. A susținut că instanța de apel, în mod nejustificat, a înlăturat concluziile primei instanțe, deși acestea erau întemeiate pe analiza probelor administrate și reflectau corect circumstanțele cauzei.

26. Recurentul a invocat că prima instanță a stabilit în mod corect că reclamantei nu i-a fost cauzat un prejudiciu moral, iar concluziile instanței de apel contravin probelor administrate, în special în contextul în care reclamanta a avut o activitate activă în perioada invocată ca fiind generatoare de stres și suferințe.

27. Totodată, a susținut că instanța de apel a ignorat faptul că reclamanta a fost restabilită în funcție și i-au fost achitate toate drepturile salariale, astfel încât nu se justifică acordarea niciunei despăgubiri, inclusiv sub forma prejudiciului moral.

28. Recurentul a mai invocat că instanța de apel a ajuns la concluzia eronată privind caracterul ilegal al concedierii, în condițiile în care măsura reducerii statelor de personal a fost una reală, determinată de reorganizarea internă și comasarea funcțiilor, iar nu de eliminarea fictivă a postului ocupat de reclamantă.

29. De asemenea, a susținut că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că reclamanta nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile de muncă, inclusiv prin refuzul de a semna graficul de lucru și prin desfășurarea activității în alte instituții în același interval de timp, aspecte ce au determinat reorganizarea funcției ocupate de aceasta.

30. Recurentul a invocat și faptul că reclamanta nu a informat angajatorul despre starea sa de sarcină în termen util, astfel încât angajatorul nu avea cunoștință despre această circumstanță la momentul emiterii dispoziției de concediere.

31. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, a susținut că acordarea acestora este neîntemeiată în condițiile în care acțiunea reclamantei a fost admisă doar parțial, iar instanța de apel nu a respectat principiul proporționalității la repartizarea acestora.

32. La 3 noiembrie 2025, Moțpan Maia, prin intermediul avocatului Juc Ana-Maria, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iulie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea acestuia, modificarea deciziei instanței de apel în partea cuantumului prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi soluții prin care acțiunea să fie admisă integral.

33. În motivarea recursului, a invocat că instanța de apel, deși a constatat caracterul ilegal al eliberării din funcție, a acordat în mod nejustificat un cuantum derizoriu al prejudiciului moral, fără a ține cont de intensitatea suferințelor suportate și de circumstanțele concrete ale cauzei.

34. A susținut că instanța de apel nu a evaluat corespunzător probele medicale prezentate, care confirmă agravarea stării de sănătate și existența unui risc real pentru sarcină, generate de stresul cauzat prin concedierea ilegală.

35. Totodată, a invocat că instanța de apel a acordat o importanță nejustificată unor imagini din rețelele sociale, ignorând probele relevante și pertinente pentru stabilirea prejudiciului moral.

36. Recurenta a susținut că simpla restabilire în funcție și achitarea drepturilor salariale nu înlătură prejudiciul moral cauzat, acesta fiind distinct și necesitând o reparație efectivă și proporțională.

37. De asemenea, a invocat că suma de 680 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral nu corespunde criteriilor de echitate și proporționalitate, fiind vădit insuficientă în raport cu gravitatea încălcărilor constatate.

38. În consecință, a solicitat admiterea recursului, modificarea deciziei instanței de apel și acordarea integrală a prejudiciului moral solicitat, precum și a cheltuielilor de judecată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

40. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

41. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

42. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

43. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

44. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

45. Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, Completul de judecată reține că decizia contestată a fost comunicată Consiliului local Brătușeni la data de 8 septembrie 2025, prin poștă electronică, iar recurentei Moțpan Maia la data de 16 septembrie 2025, prin poștă terestră (f.d.212), cererile de recurs fiind depuse în termenul prevăzut de lege.

46. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

47. Potrivit cadrului legal și jurisprudenței constante, recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, ci o cale extraordinară de atac destinată examinării legalității hotărârii instanței de apel în limitele erorilor de drept invocate. Prin urmare, simplele critici referitoare la aprecierea probelor sau dezacordul față de concluziile instanței inferioare nu pot fundamenta admisibilitatea recursului.

48. Analizând motivele invocate de Consiliul local Brătușeni, Completul constată că acestea vizează, în esență, dezacordul cu concluziile instanței de apel privind existența prejudiciului moral și caracterul ilegal al eliberării din funcție, precum și modul de apreciere a probelor administrate.

49. Totodată, recurentul susține că instanța de apel a interpretat eronat circumstanțele cauzei, ignorând faptul restabilirii reclamantei în funcție și achitării drepturilor salariale, precum și caracterul real al reducerii statelor de personal.

50. Cu toate acestea, instanța de apel a examinat aceste aspecte și a reținut că eliberarea din funcție a fost realizată cu încălcarea garanțiilor legale, iar acordarea prejudiciului moral este justificată în contextul circumstanțelor concrete ale cauzei.

51. Sub acest aspect, concluziile instanței de apel reflectă o apreciere a probelor și a situației de fapt, care nu poate fi cenzurată în recurs, în lipsa unei erori de drept.

52. În ceea ce privește recursul declarat de Moțpan Maia, Completul constată că argumentele invocate vizează quantumul prejudiciului moral acordat, fiind exprimate critici referitoare la caracterul pretins insuficient al sumei stabilite de instanța de apel.

53. Or, stabilirea quantumului prejudiciului moral ține de aprecierea instanței de fond și de apel, în baza principiilor echității și proporționalității, iar instanța de recurs nu poate substitui această apreciere în lipsa unor erori evidente de aplicare a normelor de drept.

54. Contrar susținerilor recurentei, faptul acordării unui quantum mai redus al prejudiciului moral nu constituie, în sine, o încălcare a normelor de drept material, ci reflectă aprecierea instanței asupra circumstanțelor cauzei.

55. Completul observă că argumentele ambilor recurenți tind la o reinterpretare a probelor administrate și la substituirea aprecierii instanței de apel, fără a evidenția o aplicare eronată a normelor de drept material sau procedural.

56. Potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu reexaminează circumstanțele de fapt stabilite de instanțele inferioare, în lipsa unor erori de drept evidente.

57. Niciunul dintre recurenți nu indică norme de drept aplicate greșit sau interpretate contrar practicii judiciare și nu demonstrează caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al concluziilor instanței de apel.

58. În ansamblu, motivele invocate în recursuri nu relevă erori de drept în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci exprimă dezacordul părților față de soluția adoptată de instanța de apel.

59. În aceste condiții, recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca vădit neîntemeiate.

60. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibile recursurile declarate de Consiliul local Brătușeni și de Moțpan Maia, prin intermediul avocatului Juc Ana-Maria, împotriva deciziei din 24 iulie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu